

me, at finansministeren – og også økonomiministeren i de dokumenter, der er kommet fra Økonomiministeriet – gerne ville have stået for en større tilbagebetaling af statens indenlandske gæld. Man taler også med rette om, at vi får en stigende forsørgerbyrde om X antal år, hvor samfundet vil have flere, som er ældre, og dér ruster man sig efter vores opfattelse ikke godt nok.

Et andet problem er jo, at det offentlige forbrug er steget for stærkt. Hvis vi ser på de mål, som Nyrupregeringen fremlagde i 1993 med hensyn til, hvilke vækstrater der skulle være i den offentlige sektor, må vi jo konstatere, at dér har regeringen ikke magtet at leve op til de mål, vi satte os dengang, og det mener jeg er et af de store problemer. Et andet problem er, at den private opsparing har været dalende.

Så med hensyn til de mange tal, som regeringen lægger frem, mener jeg, at den samlede vurdering er, at tallene ikke er gode nok, når vi tager i betragtning, hvilken højkonjunktur vi netop nu har.

Når regeringen i det hele taget kan få et overskud på knap 8 mia. kr. i år 2000, hænger det jo sammen med, at man lægger nye byrder på erhvervslivet. Er det den rigtige medicin at dosere i en situation, hvor vores betalingsbalance ikke er nær god nok, hvor vi eksporterer for lidt? Svaret er klart: Nej. Vi har brug for en øget eksport, ikke at man lægger hindringer i vejen også for eksporterhvervene.

Dér kunne jeg komme med adskillige eksempler, f.eks. at regeringen vil ophæve administrationsbidraget – det vil ramme mange af de mindre virksomheder – og at man svækker landbrugets konsulentordning massivt. Denne konsulentordning har jo også et klart miljøpolitisk sigte. Med hensyn til de miljøkrav, som vi ønsker at landbruget skal leve op til, har vi jo netop brug for veluddannede konsulenter, som kan formidle viden ud til de enkelte landmænd. Så skærer regeringen markant på dette område. Det er en kortsigtet politik.

Jeg mener også, det er fejlagtigt at begrænse landbrugets skattemæssige mulighed for nedskrivning af husdyr. Man burde være gået en mere offensiv vej, for at forskellige erhverv havde fået bedre vilkår.

Så har vi også i dag haft en debat på det skattemæssige område, en debat om, hvad der er vigtigst: at betale gælden tilbage eller at komme med skattelettelser. Dér er vores opfattelse i Kristeligt Folkeparti, at vi først og fremmest må

prioritere at få betalt den gæld ned, som er etableret, som er en kendsgerning.

Og for yderligere at give mulighed for at betale gælden tilbage og for at hindre nogle af de byrder, som regeringen lægger på erhvervslivet, mener vi at man skal lægge et loft over fra draget for faglige kontingenter. Man kunne eksempelvis lægge et loft på 3.000 kr. Der er nogle, som ikke har fradrag for meget mere end 3.000 kr., og der er nogle, der har væsentlig mere. Hvorfor skal de, der flottes sig mere end de mere sparsommelige, kunne gøre det på alle skatteyderes regning? Så her er et konkret bidrag til at bedre statens finanser med det sigte at give mulighed for at betale mere af gælden tilbage.

Ellers vil jeg rose Venstre for, at de på deres pressemøde i går sagde nej til ufinansierede skattelettelser. Jeg synes, der har været for meget tale om, at nu skal man love skattelettelser på det her og det her område. Nej, den store udfordring er at hindre, at skatten stiger, og så at få betalt vores gæld tilbage.

Når nu debatten har været: Hvor er behovet så størst, hvis den fornuftige politik giver mulighed for skattelettelser? Ja, så må jeg sige, at det er da at få dem i arbejde, som har vanskeligt ved at komme i arbejde. Dér er skat på arbejde efter vores opfattelse den mest uheldige skat.

Jeg forstod, at CD stadig fastholder, at ejendomsbeskatningen skal væk. Jeg havde ellers indtryk af, at CD havde opgivet de tanker for et par måneder siden. Nu kom de frem igen. Jeg hører selv til dem, der er parcelhusejere, og jeg har betalt lejeværdi i 23 år og også betalt grundskyld, og lægger jeg det hele sammen, nærmer det sig vel i løbet af en 23-års-periode ½ mio. kr.

Men er det nu så urimeligt? Er det ikke mere urimeligt med den meget høje beskatning, vi har også af de lavtlønnede? Og hvad vil der ske, hvis vi, der har været husejere i mange år, over få år helt slap for at betale en ejendomsbeskatning? Ja, så ville huspriserne jo stige, og vi ville få nogle vældige gevinster, mens vores børn måtte betale endnu mere for at komme i fast ejendom.

Så jeg mener, at det forslag, som CD har talt så varmt for i dag, rammer skævt generationsmæssigt. Hvis man endelig vil have skattelettelser – og vi ser gerne skattelettelser, jeg tror, at alle herinde gerne ville have skattelettelser – skal det være, når der er basis for det, og dér er det gældsafviklingen, der må gå forud, og så